

ממתק לשיבת

זמני השבת

יחסי תל-אביב חיפה באר-שבע
כניסת השבת 6:09 6:25 6:16 6:27
צאת השבת 7:20 7:22 7:23

נהנים עם איצי

שלום לך יומני הקור, יצא לך פעם לשמע אותי מברך? אולי שתיתי פעם כוס מים בשיעה שכתבתי בך?

היום בפתח המורה הפתיע אותנו ואמר, שגלמד קצת על המשמעות העמקה שיש במלים "בוכתעולם". לא הבנו על מה המורה מדבר, אבל הוא מיד המשיך ודבר על ראש השנה. "בראש השנה, נתנת לנו הזכות להמליך את השם למלך עלינו".

"אנחנו ממליכים את השם?", שאל יוסי בפליאה. "כן", ענה המורה. "בראש השנה הראשון, הסתימו ששת ימי הבריאה, והאדם הראשון קרא לכל יצורי העולם: 'באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני השם עשנו', וכך קשר את הברואים עם הבורא. גם אנחנו רוצים להיות קשורים אל הבורא, ולכן אנחנו משתמשים בכל יום במשג החשוב הזה שאותו הזכרתי קודם..."

"בוכתעולם", זה נשמע כמו ברכה... ברוך אתה השם אלקינו מלך העולם..."

אמר חיים בהסוס. "נכון מאוד", הסכים המורה. "הברכות הן המסיעות לנו להמליך את השם ולזכור כל הזמן מיהו בורא העולם ומנהיגו. כשאנחנו מברכים בכונה ובקול, אנחנו בעצם ממשיכים את מה שעשה אדם הראשון באותו ראש השנה".

"בוכתעולם", לא נשמע ממש מכבד, צין אחד החברים.

ואכן בסיום השעור, בהחלטה משתפת, כלנו קבלנו על עצמנו שבשנה החדשה יהיה אפשר לשמע ברור בתוך הברכות שלנו, שהשם הוא מלך העולם.

שלך, אלי

נס על הים

תקציר: ר' ישעיהו ברודקי, אלפין הפטפל בשני ילדים, יצא למסע לעבר ארץ הקדש, בימים בהם דרך קצו היתה ארצה ופלאות מכשולים.

נא לשמור על קדושת הגיליון

עריכה: ד. גרוזמן
ניקוד ועיצוב: פרלשטיין אורחים: רפי דרוק
משתתפים: מ"מ הרשקוביץ, עוזי קפלון

להזמנות:
073-2480711

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000 • טל' 03-3731777 • פקס' 03-960169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

מאת עוזי קפלון

שם במרחקים ישנו מישו החורש רעתם וזומם מזמות...

תקציר: רבן יוחנן בן זכאי מגיע לגנה עם מונבז וגדעון, ומיד נגש להקים בית מדרש לילדים. לא שיש מספיק ספסלים... וגדעון נזכר בגוגויע, באביו הנגר הטוב.

משלחת בחלוקים לבנים...

למרגלות חומות ירושלים צעד הלוח ושוב יליוס הרומאי, ופניו זועפות. ידיו כאבו מן המאמץ המתמיד לשאת את מגנו מעל לראשו, לבל יפגע מחץ משנו, באדיבות שומרי החומה היהודיים. הוא היה רעב כפלב, וחש משפל ועצבני עד מאוד. זה כמה ימים מאז פטר מתפקידו כמפקד ונשלח בבזו אל מחוץ למחנה. הוא קנה להסתגן לירושלים, לשלח משם ידיעות לרומאים וכך לזכות שוב באמון האחראים.

בסתור לבו קננה אף תכנית נוספת: לאתר איכשהו בירושלים את משפחתם של הילדים החצופים ההם, וללמד בערמה מפיהם על מקומם המדיק של ילדיהם. או אז יגש בששון למלאכת הנקמה.. הוא ישיג אותם היכן שיהיו! ואז, אח.. זו תהיה נקמה מתוקה ועסיסית, הבטיח לעצמו כשדמיונו הפריע מעלה לנגד עיניו מחזות נפלאים של דם ואש ותמרות עשן...

"בום!" אבן כבדה נחתה בעצמה על מגנו וכמעט שהפילה אותו על הקרקע... אלה מעל החומה נחוישים לטפול בי, הבין בפחד ונמלט ביללה למרחק, כשהוא מהדק את מגנו אל ראשו וגבו. כך מרגיש כלב רחוב, חשב במרירות. מן המחנה נזקתי ולירושלים אני מצליח להדר..

אילו חיים קשים!

הוא נזכר בחכם היהודי שהצליח לצאת מירושלים בשלום בתחפשת של נפט... למה אני לא מצליח לחשב על רעיון דומה, התפעל על עצמו. כמובן, תמיד אפשר להתישב על הבליסטרא, כמו גיוס הטפש.. צריך לחשב על משהו מצליח יותר, סכס בנפשו ואז קלטו עיניו משלחת אנשים קרבה ובאה ממרחק, מכוון מחנה הרומאים. משלחת של אנשים בחלוקים לבנים..

לא קל היה לגדעון ומונבז, להתרפז בלמוד, כשהלב הומה להורים שבעיר הנצורה. ועוד להיות מופת ודגמה לילדים המקומיים. אבל הלמוד עם רבן יוחנן בן זכאי מענין היה ומרתק, והם השקיעו את כל מרצם בלמוד. רבן יוחנן, מצדו, טרח לתקן תקנות שימלאו ולו במעט את החלל שנוצר.

בקר אחד, אחר תפלת השחר, הוא החל לפתע לזמר מזמור תפלה שכמותו לא שמעו הילדים מעולם: "עלינו לשבח לאדון הכל" – כך החל המזמור היפה, וכל הילדים הטוב אונם מקסמים לתפלת הצדיק. לשירה החדשה. זה היה מזמור מלא גאונה באמונה היהודית ובוז ולעג לעובדי הכוכבים. רבן יוחנן בן זכאי הטעים את המלים, וכלם שמעו כיצד הוא שם לצחוק את עובדי הגלולים המשתחיים להבל ולריק.. השיר הסתיים בצפיה לעתיד הטוב, בו יכרתו כל האלילים, וכל יושבי תבל יכירו וידעו כי רק להשם תכרע כל ברך..

"זו תפלה עתיקה", ספר להם רבן יוחנן אחר כך. "מי שחבר אותה הראשון, היה יהושע בן נון, כשכבש את יריחו ומצא בה עובדי אלילים, והתרגש כל כך לראות את ההבדל בין אחיו היהודים המאמינים בהשם אחד, לבין הטפשים הללו, המאמינים בכל מיני שטיות. אתם תלמדו את השיר הזה. הוא יהיה השיר שלנו, ואנחנו נשיר אותו בסיום כל תפלה!"

כך החל עלינו לשבח' להיות חלק מן התפלה – בגינה, ובקבובותיה, גם במקומות נוספים. מתוך מתיקות השיר היו הילדים מסימים את התפלה ומתישבים בחשק אל תלמודם. ולא ידעו גדעון ומונבז כי בעת זו עצמה, בה הם יושבים במנוחת הנפש והוהים בתורה, אי

המשך יבוא

